

местните водачи на опозицията. Препоръчва се редовите членове на опозицията да се привличат в ОФ⁴¹. Пленумът на ОК на РП(к) от 11 май 1947 г. издига като най-важна политическа задача за околията разширението на ОФ комитетите, привличането в тях представители на всички масови организации и безпартийни селяни. По отношение на борбата и агитационната работа сред опозицията пленумът препоръчва тя да се осъществява по два начина: с „явните и злостни опозиционери – борба докрай“, „честните селяни – заблудени и измамени“ да се привличат в ОФ⁴². В хода на процеса срещу Н. Петков областният комитет на ОФ излиза с официално решение да се иска разтурянето на БЗНС „Н. Петков“ и обявяване на организацията извън законите⁴³. Обсъждат се конкретни действия за изграждане на единен младежки съюз⁴⁴ и за обединение на женските секции към партиите в единен БЖНС⁴⁵.

С гласуването на Закона за забрана на БЗНС „Н. Петков“, влизането в сила на мирния договор и изпълнението на смъртната присъда на Н. Петков най-мощната опозиционна партия в България е обезглавена и лишена от политически лидери. С приемането на Конституцията на НРБ през декември 1947 г. съдбата на легалната българска опозиция е окончателно предопределена и лишена от всякакви алтернативи за оцеляване. Най-влиятелният опозиционен лидер в Старозагорска околия Минчо Драндаревски веднага след забраната на БЗНС „Н. Петков“ е арестуван и след 40-дневни мъчения е изпратен последователно в концентрационните лагери Богданов дол, Куциан и Белене. В околията привържениците на ликвидирания БЗНС „Н. Петков“ демонстрират негативното си отношение към наложения сталински модел на еднопартийно тоталитарно управление под формите на горянско съпротивително движение и протести против насилственото коопериране в ТКЗС.